

tret fast paa den Maade, som det vil ske efter Commissionens Forslag. Det er nemlig, at Commissionen paa en aldeles ubegribelig Maade har fundet Anledning til i den foreliggende Sag at indblaaende det aldeles uventede Spørgsmaal om Opførelsen af en ny Theaterbygning til en Bekostning af en halv Million Rd. Hvorfor skal dette Forslag, som ikke har det fjerneste med en Omordning af Theatrets Forhold at gjøre, indordnes med i denne Lov og afgjøres ved denne Leilighed? Det er denne Fare, som jeg ikke omtalte i mit forrige Foredrag. — Der er dernæst et andet Punkt, jeg nærmere skal berøre. Hvorfor har Commissionen — saaledes vil jeg spørge og saaledes have Andre spurgt — sat det Tilskud, der kræves fra Rigsdagen, til 50,000 Rd. aarlig? Jeg seer ikke nogen Grund til, at dette skulde være skeet af Hensyn til Theatrets egne Fornødenheder, men jeg troer, Grunden dertil væsentlig ligger i, at 50,000 Rd. omtrentlig er det Beløb, der engang har været omtalt i Rigsdagens Forhandlinger, og at man ikke vel turde byde Rigsdagen et Lovforslag, hvori man ligefrem forlangte et større Tilskud, idet nemlig det, der har foranlediget Medsættelsen af Commissionen, var, at man efter vore forandrede finansielle Forhold fandt, at et fast Tilskud af 50,000 Rd. aarlig var for høit. Herefter kunde Commissionen i sit Forslag ikke vel forlange et større Tilskud end de 50,000 Rd. Det er ogsaa omtalt i det Skrift, jeg oftere har nævnt, at man er gaaet ud fra de 50,000 Rd., og at man har sagt, at dermed skulde Theatret komme ud af det. Men nu den nye Bygning! Man forlanger ganske vist ikke af os, at vi skulle udrede en halv Million Rd. for at opføre denne; men man forlanger af os, at vi uden mindste Bederlag skulle give en af de allerbedste og dyreste af de Grunde, som sælges for Statens Regning, til dette Foretagende, hvilket vilde forøge de 100,000 Rd. meget. Dernæst gaaer man ud fra, at det kongelige Theater skal nedrives, men det faaer man heller ikke gjort for Intet. At forlange et saadant Beløb, det vover man ikke nu, men derimod stiller man i Udsigt, at, hvis der fra anden Side skulde indkomme et vist Beløb, vil man fra Sta-

tens Side være tilbøielig til at slyde et andet Beløb til. Fra den Side, hvorfra det første Beløb skal komme, er man imidlertid netop ved Commissionens Forslag opfordret til at stille sine Betingelser, og naar man fra denne anden Side, hvorfra der een Gang for alle skal udredes Noget til Opførelsen af den nye Bygning, stiller den bestemte Fordring, at man kun vil gjøre det paa den udtrykelige Betingelse, at den danske Statskasse forpligter sig til en aarlig Udbetaling af idetmindste 50,000 Rd., have vi et nyt fast Baaend paa os, fra hvilket vi ikke kunne slippe bort, thi vi have da fra en anden Side end fra Rigsdagen faaet en Servitut hvilende paa os til idetmindste aarlig at udrede disse 50,000 Rd. Dette er en ny Banffelighed, som kommer til foruden den foregaaende. Efter de Meddelelser, jeg her har gjort, haaber jeg, at man ikke vil sige til os, der have fremført det foreliggende Forslag, at det vil blive altfor kostbart. Nei, vi ville kun een Gang for alle bringe Offre for at komme ud af et Forhold, som vi ikke mene passende i samme Udstrækning som før bør paahvile Statskassen. Vi forlange overeensstemmende med Tidens Udvikling, at man her som i alle andre Forhold skal gaae Selvvirksomhedens Bet, og at Staten kun skal understøtte i samme Forhold, som Selvvirksomheden træder

Rettelser.

- Sp. 3940 Lin. 15 f. o.: „Opff“ læs: „Vuff“.
 — 3939 Lin. 20 f. o.: „hvorefter“ læs: „hvorofte“.
 — 3992 Lin. 11 f. o.: „navnlig i Vaudevillen, i en ganske eiendommelig Form“ læs: i Vaudevillen navnlig i den for os ganske eiendommelige Form“.
 — 3993 Lin. 10 f. o.: „Kunstnere“, læs: „Componister“.
 — 3995 Lin. 9—7 f. n.: „thi det, hvorpaa det egentlig kommer an, er at holde Jusfitts“, læs: „thi det, hvormed en Minister under en saadan Ordning af Forholdene egentlig og alene vilde faae at gjøre, vilde være at holde Jusfitts“.
 — 3997, Lin. 17 f. n.: „følge af Menneftelighed“, l. „lede Menneftelighed“.
 — 3998, Lin. 8—10 f. o.: „Derjom der skulde være Spørgsmaal om en Organisation af denne Sag“, l. „Derjom man ikke kan skabe en Organisation af den kunstforstandige Deel af denne“.
 — 3998, Lin. 17 f. o.: „Horribelt“, l. „Utiraadeligt“.
 — 3999, Lin. 11—12 f. o.: „Det ikke vil gaae godt“, l. „Det Hele vil gaae istaa“.
 — 4010, Lin. 17 f. n.: „saavidt muligt“, l. „saasuart som muligt“.